Lietas Nr. 110012314
Lietas arhīva Nr. 1-0123-14

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

2014.gada 24.septembrī.

Bauskas rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnesis A.Sniedzītis izskatīja rakstveida procesā Bauskā, Zaļā ielā 12, administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta pēc **/pers. A/** sūdzības par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2014.gada 21.maija lēmumu Nr.186/14 „Par apstrīdēto administratīvo aktu Nr.PF 244412".

Aprakstošā daļa

Bauskas rajona tiesā 2014.gada 09.jūnijā no Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes Jelgavas iecirkņa saņemta /pers. A/, personas kods /personas kods/, turpmāk arī – sūdzības iesniedzējs, sūdzība par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2014.gada 21.maija lēmumu Nr.186/14, turpmāk - VP Zemgales RP, atcelšanu un administratīvā pārkāpuma lietas materiāli.

Novērtējot pieteikumu un tam pievienotos materiālus, secināms, ka pieteikums pēc būtības ir pie administratīvās atbildības sauktās personas sūdzība par augstākās iestādes pieņemto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, kas iesniegta saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa, turpmāk – LAPK, 288.panta pirmo daļu.

Ar Bauskas rajona tiesas tiesneša 2014.gada 16.jūnija lēmumu sūdzība (pieteikums) pieņemta un ierosināta tiesvedība administratīvā pārkāpuma lietā. Nav pieteikts noraidījums tiesnesim.

No lietas materiāliem konstatējams, ka 2014.gada 14.aprīlī VP Zemgales RP Kārtības policijas biroja inspektors Mārtiņš Ojaru sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF 244412, kurā norādīts, ka 2014.gada 14.aprīlī plkst.18:15 Bauskā virzienā no RIMI stāvlaukuma uz Baznīcas ielu vadīja automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ un ignorēja zīmes Nr. 402 prasības braukt tikai pa labi, pārkāpjot „Ceļu satiksmes noteikumu" 293.^{2} punkta prasības, tādējādi, sūdzības iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{29} panta pirmajā daļā. Ar protokolu-paziņojumu sūdzības iesniedzējam piemērots naudas sods 30 *euro* apmērā.

Nepiekrītot sastādītajam protokolam–paziņojumam, sūdzības iesniedzējs to apstrīdēja VP Zemgales reģiona pārvaldei, tajā norādot, ka 2014.gada 14.aprīlī VP Zemgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja Patruļpolicijas nodaļas Patruļdienesta rotas kārtībnieks /pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu PF 244412, turpmāk tekstā - Lēmums, saskaņā ar kuru sauca sūdzības iesniedzēju pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.29 panta pirmās daļas, uzliekot naudas sodu 30 *euro* apmērā.

Minētajam Lēmumam nepiekrīt, sakarā ar ko pārsūdzu pilnā apjomā.

Uzskata, ka pieņemot Lēmumu netika pārbaudīti visi apstākļi, kā rezultātā netika izvērtēta iespēja atzīt izdarīto pārkāpumu par maznozīmīgu un atbrīvot sūdzības iesniedzēju no administratīvās atbildības.

Saskaņā ar LAPK 21.pantu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu. Ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz četrdesmit euro un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiāli nesatur ziņas par to, ka zīmes Nr.402 „braukt tikai pa labi" prasības neievērošana no sūdzības iesniedzēja puses būtu radījusi draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai. Administratīvā pārkāpuma lietā neviena persona nav atzīta par cietušo, kā arī nav saņemta neviena sūdzība par minēto rīcību.

Pie šādiem apstākļiem, Valsts policijai amatpersonai pēc savas iniciatīvas vajadzēja izvērtēt iespēju atzīt pārkāpumu par maznozīmīgu, kas netika izdarīts, līdz ar ko ir pārkāpts Lēmuma pamatošanas princips.

Ar VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa priekšnieka vietnieka /pers. D/ 2014.gada 21.maija lēmumu Nr.286/14, turpmāk – lēmums, lēmums atstāts negrozīts, bet sūdzības iesniedzēja sūdzība noraidīta. Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

Iestāde konstatēja, ka lietā ir strīds par to, vai /pers. A/ 2014.gada 14.aprīlī ir izdarījis un LAPK 149.^{29} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, un vai viņam sastādītais administratīvā pārkāpuma protokols un piemērotais administratīvais sods ir likumīgs un pamatots.

LAPK 243.pants nosaka:

1.daļa - Pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

4.daļa - Ja vien administratīvā pārkāpuma lietvedībā netiek pierādīts pretējais, bez papildu procesuālo darbību veikšanas par pierādījumu uzskatāmas ziņas par faktiem, kuras administratīvā pārkāpuma konstatēšanas brīdī administratīvā pārkāpuma protokolā fiksējusi amatpersona.

8.daļa - Pierādījuma ticamība ir kādas ziņas patiesuma konstatēšanas pakāpe. To, cik ticamas ir pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, izvērtē, aplūkojot visus administratīvā pārkāpuma lietvedības laikā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Nevienam no pierādījumiem nav iepriekš noteikta augstāka ticamības pakāpe attiecībā pret pārējiem pierādījumiem.

Bez iesniedzēja apstrīdēšanas iesniegumā ietvertā paskaidrojuma, Pārvalde lietā konstatē vēl sekojošus pierādīšanas līdzekļus: administratīvā pārkāpuma protokolu un lēmumu Nr.PF 244412, kurā norādīta pārkāpuma būtība un piemērotās tiesību normas, saskaņā ar kurām iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības, kārtībnieka /pers. B/ un jaunākā inspektora E.Savicka 2014.gada 08.maija dienesta ziņojumus un citus lietas materiālus kopumā.

Kārtībnieks /pers. B/ savā dienesta ziņojumā norāda, ka 2014.gada 14.aprīlī ap plkst.!8:10, pildījis dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru E.Savicki, ar dienesta automašīnu /TL marka/, stāvēja Bauskā, Baznīcas ielā. Ap plkst.!8:15 viņi pamanīja, ka automašīna /TL marka/, brauca virzienā no ,,RIMI" stāvlaukuma uz Uzvaras ielas pusi, ignorēja zīmi Nr.402 prasības braukt tikai pa labi un pārbrauca Uzvaras ielu taisni uz Baznīcas ielu, tur kur stāvēja policijas darbinieki. Kārtībnieks /pers. B/ apturēja automašīnu /TL marka/, sasveicinājās un paprasīja uzrādīt dokumentus, un paskaidroja pārkāpumu uz ko vadītājs bija neapmierināts un atbildēja, ka neko šausmīgu neesot pārkāpis un vai policijas darbiniekiem vairs nesot ko darīt, kā vietējos jāaiztiek. Par konstatēto pārkāpumu vadītājam /pers. A/ tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PF244412 un izskaidrota tā pārsūdzēšanas kārtība.

Iesnieguma izskatīšanas gaitā par /pers. A/ administratīvā pārkāpuma konstatēšanas apstākļiem tika pieņemts dienesta ziņojums arī jaunākā inspektora E.Savicka, kurā viņš viennozīmīgi apstiprina administratīvā protokolā fiksētā /pers. A/ pārkāpuma izdarīšanas faktu.

LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Iesnieguma izskatīšanas gaitā par /pers. A/ administratīvā pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem, tika detalizēti pārbaudīti administratīvās lietas materiāli, izvērtēti kārtībnieka /pers. B/ un jaunākā inspektora E.Savicka dienesta ziņojumi, /pers. A/ iesniegums un citi rakstveida pierādījumi.

Izvērtējot lietas materiālus, Iestāde secina, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem to kopumā ir pierādīts, ka /pers. A/ 14 aprīlī pīkst. 18:15, Bauskā, virzienā no veikala ,,RIMI" stāvlaukuma uz Baznīcas ielu, vadīja automašīnu /TL marka/ un ignorēja zīmes Nr. 402 prasības braukt tikai pa labi.

Saskaņā ar CSN 4.pantu, luksoforu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības ir saistošas ikvienam ceļu satiksmes dalībniekam. Konstatējot administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē, pārkāpējam tiek piemērots administratīvais sods, kas paredzēts attiecīgās LAPK normas sankcijas ietvaros.

LAPK 32.pants nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīviem pārkāpumiem.

Likumdevējs ir noteicis, ka konstatējot administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta LAPK 149.^{29} panta otrajā daļā, iestādei nav rīcības brīvības soda noteikšanā. Pie šādiem apstākļiem iestādei ir jāizdod konkrēta satura administratīvais akts - šajā gadījumā, LAPK 149.^{29} panta otrās daļas ietvaros - jāuzliek personai administratīvais sods 30 *euro* apmērā.

Vienlaicīgi jānorāda, ka vienīgais izņēmums no soda piemērošanas kārtības ir paredzēts LAPK 21.pantā.

LAPK 21.panta pirmā daļa nosaka, ka institūcija (amatpersona), kas pilnvarota izlemt lietu, var atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu, ja izdarītais administratīvais pārkāpums ir maznozīmīgs. Savukārt šī panta otrā daļa nosaka, ka ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 40 (četrdesmit) *euro* un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, var atzīt par maznozīmīgu.

Secināms, ka minētajā tiesību normā ir ietverti divi kritēriji - naudas sods nedrīkst būt lielāks par 40 *euro* un nav pastāvējuši draudi citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, abiem kritērijiem jāpastāv vienlaikus.

Iestāde ir secinājusi, ka /pers. A/ izdarītais pārkāpums ir radījis draudus ceju satiksmes drošībai, proti, radījis draudus tiem transportlīdzekļiem, kuri pārvietojās pa Uzvaras ielu, un kuri saskaņā ar CSN 6.pantu bija tiesīgi uzskatīt, ka arī citas personas ceļu satiksmes norisē izpildīs noteiktās prasības.

Lai secinātu, ka pārkāpums ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, nav nepieciešams konstatēt, kādu konkrētu seku iestāšanos, piemēram,
ceļu satiksmes negadījumu, bet pietiek konstatēt iespējamus draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai, tātad iespējamību, ka konkrētas prettiesiskas rīcības rezultātā šādas sekas varētu iestāties.

Iestādes ieskatā konkrētajā gadījumā nav iespējams piemērot LAPK 21.pantu, jo nepastāv viens no nosacījumiem - šīs pārkāpums ir radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Iestādes ieskatā personai ir svarīgi apzināties likuma ievērošanas pienākumus, tiem sekot un atbildēt par savu rīcību pārkāpumu gadījumos. /pers. A/ saukšana pie administratīvās atbildības ir lietderīga, nolūkā turpmāk vērst viņas uzmanību uz atbildīgāku attieksmi ceļu satiksmes noteikumos ietverto prasību ievērošanā un ceļu satiksmes dalībnieka pienākumu pildīšanā.

Pārbaudot iesniedzēja /pers. A/ iesniegumu un visu materiālu kopumā Iestāde konstatē, ka apstrīdētais lēmums Nr. PF244412 pieņemts likumīgi un pamatoti, piemērojot LAPK 149.29 panta otrās daļas sankcijā paredzēto administratīvo sodu 30 *euro* apmērā.

Nepiekrītot lēmumam, sūdzības iesniedzējs to pārsūdzēja, lūdzot to atcelt turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes 2014,gada 21.maija lēmumu ,,Par apstrīdēto lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF 244412" pārsūdz pilnā apjomā, jo uzskata, ka atbildētājs nepareizi novērtējis lietas apstākļus, kā rezultātā nepamatoti atteicās piemērot LAPK 21.panta pirmajā daļā paredzēto iespēju atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības pārkāpuma maznozīmīguma dēļ.

Kārtībnieka /pers. B/ dienesta ziņojums satur nepatiesu informāciju, proti: viņš ne stādījās priekšā ne sasveicinājās, bet vienkārši prasīja uzrādīt dokumentus. Sūdzības iesniedzējs nevis bija neapmierināts, bet nesaprata par ko ir apturēts. Tad viņš izskaidroja pārkāpuma būtību un tad sūdzības iesniedzējs teicis, ka ,,Vai Jums vairs neesot ko darīt?". Tas ka viņš (/pers. B/) saka, ka sūdzības iesniedzējs teicis: ,,Ka vairs neesot ko darīt, ka vietējos jāaiztiek"., ir pilnīgi meli.

Administratīvā pārkāpuma lietas materiālos nav pierādījumu tam, ka pastāvējuši draudi citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Uz to sūdzības iesniedzējs arī norādīja mutiski kārtībniekam /pers. B/. Tātad, lietā ir informācija par to, ka sūdzības iesniedzējs jau no pašas aizturēšanas atklāti aizrādījis uz situācijas maznozīmīgumu un reālo draudu neesamību. No veselā saprāta viedokļa būtu neloģiski ignorēt zīmes Nr.402 prasības braukt tikai pa labi, ja tajā brīdī Baznīcas ielā būtu atradušies citi ceļu satiksmes dalībnieki, jo tādā gadījumā sūdzības iesniedzējs apdraudētu pirmām kārtām savu dzīvību un veselību.

Veicot manevru sūdzības iesniedzējs pārliecinājās par to, ka manevrs neradīs draudus ne sūdzības iesniedzējam, ne arī citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Sūdzības iesniedzējs apzinājās, ka konkrētajos apstākļos nekādas bīstamas situācijas neizraisīja.

Atbilstoši LAPK 289^{6}.panta ceturtās daļas nosacījumiem administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieki nav pieteikuši noraidījumu nav lūguši izskatīt lietu tiesas sēdē. Saskaņā ar LAPK 289^{6}.panta pirmo daļu sūdzība izskatāma rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, izvērtējot lietas materiālus, atzīst sekojošo.

LAPK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Atbilstoši LAPK 243.pantā noteiktajam, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un

noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

LAPK 243.[1]pants nosaka, ka pierādīšanas līdzekļi ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi, personu liecības, eksperta atzinums, kompetentās institūcijas atzinums, dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā, elektroniskie pierādījumi, procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātas ziņas par faktiem, lietiskie pierādījumi.

Lietā nepastāv strīds par to, ka sūdzības iesniedzējs 2014.gada 14.aprīlī Bauskā virzienā no RIMI stāvlaukuma uz Baznīcas ielu vadīja automašīnu /TL marka/ ar valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/ un ignorēja zīmes Nr. 402 prasības braukt tikai pa labi.

Strīds lietā ir par to, vai konkrētajā gadījumā pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, piemērojot LAPK 21.panta nosacījumus.

Sūdzības iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[29] panta pirmās daļas, kas nosaka, ka par tās prasības neizpildīšanu, kura noteikta ar 401., 402., 403., 404., 405., 406., 407., 408., 410., 411., 420., 421. vai 422.ceļa zīmi, uzliek naudas sodu velosipēda un mopēda vadītājam septiņu *euro* apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — trīsdesmit *euro* apmērā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes likuma 2.panta 1.punktā noteiktajam likuma mērķis ir noteikt ceļu satiksmes norisi un ceļu satiksmes drošības organizatoriskos un tiesiskos pamatus Latvijā, lai aizsargātu cilvēku dzīvību un veselību, vidi, kā arī fiziskām un juridiskām personām piederošu mantu. Savukārt CSN 4.punktā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekam jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus [..], tajā skaitā ievērot ceļa zīmes un ceļa apzīmējumu prasības.

Līdz ar to, lai izpildītu minētajās tiesību normās noteiktos transportlīdzekļa vadītāja pienākumus un samērotu tos ar pārējo ceļu satiksmes dalībnieku pienākumiem, tiesībām un interesēm, transportlīdzekļa vadītāja rīcībai ir jāatbilst Ceļu satiksmes noteikumiem, izņemot tādu gadījumu, kad pastāv objektīvi apstākļi, kuru dēļ noteikumu nav bijis iespējams izpildīt.

No lietas materiāliem redzams, ka pārkāpums ir fiksēts vēlā pēcpusdienā plkst. 18:15, pilsētā, kad satiksme ir diezgan intensīva.

Kā norādīja sūdzībā sūdzības iesniedzējs, ka no veselā saprāta viedokļa būtu neloģiski ignorēt zīmes Nr.402 prasības braukt tikai pa labi, ja tajā brīdī Baznīcas ielā būtu atradušies citi ceļu satiksmes dalībnieki, jo tādā gadījumā sūdzības iesniedzējs apdraudētu pirmām kārtām savu dzīvību un veselību. Veicot manevru sūdzības iesniedzējs pārliecinājies par to, ka manevrs neradīs draudus ne sūdzības iesniedzējam, ne arī citiem ceļu satiksmes dalībniekiem. Sūdzības iesniedzējs apzinājās, ka konkrētajos apstākļos nekādas bīstamas situācijas neizraisīja.

Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu atzīt izdarīto administratīvo pārkāpumu par maznozīmīgu un atcelt piemēroto sodu.

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka sūdzības iesniedzēja izdarītais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu. Administratīvā soda mērķis ir sasniedzams arī ar citiem līdzekļiem, piemēram, atbrīvojot personu no administratīvās atbildības un aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu, nevis piemērojot administratīvo sodu.

LAPK 289.[13] panta trešā daļa noteic, ka, *ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.*

Izvērtējusi lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu un tā kvalifikāciju ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa pievienojas Iestādes motivācijai.

Saskaņā ar LAPK 21.pantu, ja ziņas par administratīvo pārkāpumu ir pietiekamas, lai konstatētu, ka izdarītais pārkāpums ir maznozīmīgs, institūcija (amatpersona), kurai piekritīga lietas izskatīšana, ir tiesīga neuzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību vai izbeigt uzsākto lietvedību un atbrīvot personu no administratīvās atbildības, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Taču, lai pārkāpumu atzītu par maznozīmīgu, papildus obligāto priekšnosacījumu konstatēšanai ir jāizvērtē LAPK 32.panta otrajā daļā minētie apstākļi: pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība, viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi un jāizdara lietderības apsvērumi saskaņā ar LAPK 22.pantā noteikto administratīvā soda mērķi, proti, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Proti, iestādei un tiesai ar LAPK 21.pantu ir piešķirta rīcības brīvība izvērtēt, vai LAPK 32.pantā noteiktā mērķa sasniegšanai ir nepieciešams saukt pārkāpēju pie administratīvās atbildības, vai arī mērķi ir iespējams sasniegt, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Augstākās tiesas Senāts ir norādījis, ka administratīvais pārkāpums ir atzīstams par maznozīmīgu, ja, ņemot vērā konkrētās lietas apstākļus (tostarp izdarītā administratīvā pārkāpuma raksturu un citus lietā būtiskus apstākļus), administratīvā soda uzlikšana par izdarīto pārkāpumu nebūtu lietderīga. Citiem vārdiem, izdarītais pārkāpums ir tik nebūtisks, ka par to pārkāpējam nav nepieciešams uzlikt sodu, bet ir pietiekami izteikt mutvārdu aizrādījumu, kas ir preventīvs (audzinoša rakstura) līdzeklis, kas vērsts uz to, lai persona, kas izdarījusi administratīvo pārkāpumu, saprastu savas uzvedības prettiesiskumu un turpmāk to nepieļautu (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 12.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-15/2009 14.punktu*).

Izvērtējot lietas materiālus, tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā ir konstatējami LAPK 21.pantā minētie priekšnosacījumi un /pers. A/ izdarītais pārkāpums var tikt atzīts par maznozīmīgu, ņemot vērā pārkāpuma raksturu, /pers. A/ personību, vainas pakāpi, to, ka administratīvi nav sodīts un, ka atzīst izdarīto, kā arī atbildību mīkstinošos apstākļus saskaņā ar LAPK 33.panta otro daļu, ka faktiski atzīst savu vainu.

Ievērojot minēto, tiesa /pers. A/ izdarīto pārkāpumu atzīst par maznozīmīgu, savukārt naudas soda piemērošana konstatētajos faktiskajos lietas apstākļos tiesas ieskatā nesasniedz soda mērķi. Līdz ar to /pers. A/ saskaņā ar LAPK 21.pantu ir atbrīvojams no LAPK 149.[29] panta pirmajā daļā noteiktās administratīvās atbildības pārkāpuma mazsvarīguma dēļ, aprobežojoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Rezolutīvā daļa

Vadoties pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21., 289.[12] panta, 289.[13] panta, 289.[17] panta, 289.[18] panta, tiesa

n o s p r i e d a :

/pers. A/, personas kods /personas kods/, atzīt par vainīgu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.[29] panta pirmajā daļā un **atbrīvot** viņu no administratīvās atbildības, izsakot mutvārdu aizrādījumu un lietvedību izbeigt.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Bauskas rajona tiesā.

Spriedums sastādīts 2014.gada 24.septembrī.

Tiesnesis A.Sniedzītis